БАШНЯ СТРАЖИ

И ВѢСТНИК Присутствія Христа

"Сторож! сколько ночи?"
Исаія 21:12

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Bashnia Strazhy (Russian Edition) Monthly

VOL.LIX МІСЯЧНИК №5

Травень (May) 1938

ЗМІСТ:

Вы-свидѣтели Мои, говорит Iегова, что Я-Бог
Исаія 43:12

BASHNIA STRAZHY, Russian Monthly

Ежемѣсячное изданіе

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Отвѣтственныя лица:

І. Ф. Рутерфорд, Президент В. П. Ван Амбург, Секретарь

"И всѣ сыновья твои будут научены Господом, и великій мир будет у сыновей твоих". — *Исаія 54: 13.*

СВЯЩЕННЫЯ ПИСАНІЯ ЯСНО УЧАТ:

ЧТО ІЕГОВА есть единый истинный Бог, пребывающій от вѣка и до вѣка, Творец неба и земли и податель жизни своим созданіям; что Логос был началом Его творенія и дѣятельным исполнителем Его воли при сотвореніи всѣх вещей; что Логос нынѣ есть Господь Іисус Христос во славѣ, облеченный во всю власть в небесах и на землѣ, и главный исполнитель воли и рѣшеній Іеговы;

ЧТО БОГ сотворил землю для человѣка, сотворил совершеннаго человѣка для земли и помѣстил человѣка на ней; что человѣк сознательно и намѣренно нарушил закон Божій и был приговорен к смерти; что вслѣдствіе преступнаго дѣянія Адама всѣ люди рождаются грѣшниками и без права на жизнь;

ЧТО ІИСУС был сдѣлан человѣком и что человѣк Іисус претерпѣл смерть, чтобы произвести цѣну искупленія и избавленія для всего человѣчества; что Бог воскресил Іисуса в естествѣ Божеском и превозвысил Его в небѣ надо всѣми созданіями и превыше всякаго имени и облек Его всею властью и авторитетом;

ЧТО ОРГАНИЗАЦІЯ ІЕГОВЫ называется Сіон и что Христос Іисус есть главное должностное лицо в Сіонѣ и полноправный Царь міра; что помазанные и вѣрные послѣдователи Христа Іисуса суть дѣти Сіона, члены организаціи Іеговы и свидѣтели Его, обязанностью и преимуществом которых есть свидѣтельствовать о том, что Іегова есть Всевышній, возвѣщать о предначертаніях Іеговы по отношенію к человѣчеству, как это выражено в Библіи, и нести плоды Царства всѣм тѣм, которые желают слушать;

ЧТО МІР КОНЧИЛСЯ и что Господь Іисус Христос возвышен Іеговою на царственный престол власти, что Он изгнал сатану из неба и приступил к установленію Царства Божія на землѣ;

ЧТО ПОМОЩЬ и благословенія для людей могут прійти только лишь при посредствѣ Царства Іеговы под управленіем Христа, которое уже началось; что слѣдующим великим дѣйствіем Господа будет уничтоженіе организаціи сатаны и обоснованіе правды на землѣ, и что под дѣйствіем Царства Его всѣ повинующіеся Его праведным законам будут возстановлены и будут жить на землѣ вѣчно.

ЕЯ МИССІЯ

Этот журнал издается с цѣлью дать людям возможность познать Бога Іегова и предначертанія Его, как они выражены в Библіи. Журнал этот дает Библейскія наставленія, назначенныя в особенности для помощи свидѣтелям Іеговы. Журнал дает матеріал для веденія систематических занятій по изслѣдованію Библіи и снабжает своих читателей другой литературой для этих студій. Он печатает подходящія статьи для радіо-лекцій, равно и дает другія вспомогательныя средства для публичнаго поученія по вопросам Св. Писаній.

Журнал строго придерживается Библіи во всем, что он говорит и утверждает. Он совершенно свободен и обособлен от всѣх партій, сект и других мірских организацій. Журнал всецѣло и без всяких ограниченій стоит за Царство Бога Іегова под управленіем Христа, возлюбленнаго Царя Божія. Он не догматичен, но приглашает к тщательному и критическому разсмотрѣнію своего содержанія в свѣтѣ св. Писаній. Он не вдается в споры и пререканія и страницы его не доступны для личных дѣл и вопросов.

ЦѢНА ГОДОВОЙ ПОДПИСКИ: В Соединенных Штатах $ 1.00; в Канадѣ и в других странах: $ 1.50; в Велико-Британіи, Австріи и в Южной Африкѣ 7 ш. Американскіе денежные переводы должны быть присылаемы чеком Экспресса, почтовым переводом, или же банковым чеком. Канадскіе, Британскіе, Южно-Африканскіе и Австралійскіе денежные переводы должны отсылаться прямо к отдѣлам тѣх стран. Переводы же из стран, которыя тут не упомянуты, могут быть посылаемы в Бруклинскую контору, только Международным, или Интернаціональным денежным переводом.

Иностранныя конторы

British	34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African	Boston House, Cape Town, South Africa
Polish	Rzgowska ul. 24, Lodz 7, Poland

Во всѣх случаях просим снестись с Обществом.

(Переводы этого журнала издаются на нѣскольких языках)

Всѣ искренніе изслѣдователи Библіи, которые вслѣдствіе немощности, бѣдности или тяжких условій жизни не в состояніи уплатить подписную цѣну "Башни Стражи", могут получить этот журнал безплатно, но при условіи письменнаго обращенія к издателям ежегодно один раз и указанія причин своей просьбы. Мы рады оказывать таким образом помощь нуждающимся, но письменное обращеніе с изложеніем причин просьбы ежегодно один раз необходимо и требуется почтовыми правилами.

К СВѢДѢНІЮ ПОДПИСЧИКОВ: Подтвержденіе новой подписки или возобновленія старой будет посылаться только по особому требованію. Перемѣна адреса, по требованію подписчика, может быть сдѣлана на почтовой бандероли в теченіе одного мѣсяца. Лист для возобновленія подписки, с отмѣткою на нем срока окончанія подписки, будет посылаться журналом за мѣсяц до истеченія срока подписки.

Yearly subscription price, $1.00: Canada and foreign, $1.50.
Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Увага перед ошукащями.

Від часу до часу приходять рапорти, що деякі представляють себе нібито були в правді і свідками Єгови, ходять по різних місцях краю з постановою колекциву і вимагають від братів гроші. Остерегаємо всіх братів і люблячих правду, щоби були уважні.

Повідомлення.

Повідомляється всіх читачів Вартової Башти, що отримано нову плиту під назвою "Організація Божа" і нову брошуру "Охорона".

"Оправдатель"

Дальший спільний період служби в 1937 році, котрий має 9 днів, від 4-12 грудня включно, носить назву "Оправдателя". Під час того періоду буде доручено нову книжку "Enemies",ціною звичайної вартості за 25 ц.. Людям знаючим більше мов буде остання книжка, книжечка або брошура, Ті, котрі бажають бачити оправдания ім`я Єгови, приступлять негайно до упорядкування своїх справ, щоби собі уможливити взяти якнайбільше участі в тім свідченні.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа.

VOL.LIX Травень, 1938 №5

ЙОГО "ДІЛО" І ЙОГО "ВЧИНОК"

(Продовження з попередньої "Вартової Башти")
(Переклад з польської Вартової Башти з 15 Листопада 1937р.)

"Як учиниив із Силомом", - Еремії 7:14.

ЧАСТЬ 2.

14. Пануючі елементи так званого Християнства сьогодні говорять, що всяка видима річ була вжита до виконання їх лукавої цілі. В кожнім краю насильно збирають молодь в організації і утворюють з них групи, ціль котрих воєнне або посередницьке панування. Шкільні діти є змушені кланятись перед народним прапором, і щоби через то визнавали свою залежність видимим пануючим володарям, і що признають їх, як "найвищих". Через то, діти є змушені вірити, що їх охорона і спасення приходить від так званих творців "зверхности". Та ціла справа походить від Диявола і намагається до відвернення молоді проти Бога. Таким способом сповнюється лукавий визов, котрий Диявол кинув Богу Єгові. Від дітей і батьків вимагається діяльність в такому самому напрямі, через брання участі в декотрих набожностях Диявола, противно з законом Єгови. Молодші і старші жінки, спонукані до утворення, так званих "патріотичних" організацій, щоби стались їх членами. Ті організації є вжиті до переслідування всіх, хто надіється на Бога Єгову і котрі служать йому в дусі і правді. Пророк говорить: "жіноцтво ж замішує тісто, щоб напекти пиріжків небесній цариці..." З давніх часів такі пиріжки були готовані в честь богині Астарти. Пиріжки в честь богині небесній, так, як висказав Еремія, в другім місці св. Письма відносяться до річей, котрі є приготовані для організації Сатани, яка представлена через царицю. (Ерем. 44:19). Організація Диявола є його "цариця". Чим більше розчинені в той спосіб "пиріжки" є складені представителям Сатани, котрі видимо панують над народами землі і котрі складаються з релігійних, політичних і комерційних елементів (з будь- яких всіх релігій), котрих творці домагаються тепер, щоби їх визнано, як "вищими". (Рим. 13:1). Для тої причини творителі пануючих влад, котрих провадять і намовляють релігійні вожді, перевертають закон і в такий спосіб, узаконюють примусове поклнення встановленим нормам через шкільних дітей і через старших. (Пс. 94:20). Вони вимагають від вчителів, щоби складали певні присяги, а від звичайних людей бажають, щоби привітали диктаторів, як своїх визволителів і спасителів. Тому чоловіки, жінки, діти, вчителі, професори, шкільні організації, церковні, політичні і комерційні мають участь в даванні слави в організації Диявола через поклонення сотворінню понад Творця. (Рим. 1:25).

15 Такі справляють "мокрі жертви богам чужим", тобто Диявolу і лукавим духам. Лукаві представителі на землі рахують себе могутніми мужами, а то відбувається в цілі давання почестей і прислуговування видимим пануючим елементам, а не Єгові і його Цареві. Через такі масові вчинки зіпсували землю. Все то стається при винахідливості Диявола і виконання через його видимих релігійних представителів, щоби "мене до гніву побуджувати", так, як сказав Єгова. Тому Єгова звістив, що в назначенім часі "повстане і розгнівається, як на долині Габаонській, щоби... зробити своє діло, діло дивовижне"... (Ісаї 28:21).

Справедливий гнів.

16. Єгова є повільний до гніву (Пс. 86:15), але поставив границю, а релігіоністи впевнено перейшли ту границю. До типічного народу, котрий представляв теперішній на землі признаний народ Божий, Бог сказав:"Та чи мені ж вони допікають, говорить Господь,- а не самим собі на свій сором?"- Ерем. 7:19. Ті слова відносяться з більшою силою і значенням до релігіоністів, котрі невластиво називаються "християнами" і котрі займаються своєю релігією для спотворення святого ім'я Єгови. Займатися релігією Диявола, є дуже невластиво, не тільки чипити в ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа, а тим самим зводити багато чесних людей і спотворювати ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа, є дразненням в найвисшій степені. Релігіоністи, котрі невластиво називаються "християнами", торгують ім'ям Всемогучого Бога і Ісуса Христа, вживаючи в богохульний спосіб, щоби люди могли набути матеріальні річи в пристосуванні до їх власного життя. Всі їх науки основані на традиціях. Такі організації, хоча відрізняються в багатьох речах, з'єднані є проти Бога і його правди. Релігіоністи витворили через то таке замішання про те і між собою, що тепер опускають свої голови з встиду. Ті, котрі попирають ті організації будуть бачити "дивовижне діло" Єгови. Тоді не буде нічого для них, з чого мали б величатись. Не буде безшумної надійної безпеки по їх стороні, лише знайдуться в повнім замішанню і не будуть знати де звернутись. Справедливий гнів Єгови проти тих лицемірів буде виражений дуже виразним способом:" Тим то ось, як говорить Господь Бог: Оце виливається гнів мій й досада моя на се місце, на людей і на скотину, на дерева польові й на земляні плоди, й загориться та й не згасне,"-- Ерем. 7:20.

17. Та часть пророцтва сповнилась в меньшій мірі над

Єрусалимом і вскорі сповниться над творцями номінального християнства, котрі називають себе народом Божим, але не є. Гнів Єгови буде виражений в Армагедоні над людськими сотворіннями, разом, над молодими і старими і над їх матеріальним богацтвом. Єрусалим був позбавлений людей і звірят протягом сімдесят років. Число сімдесять, помноживши десять і сім, тобто через такі оба числа, котрі знаменують невидиму і видиму повноту, виразно означають, що релігіоністи і їх організації, звичаї і всі річі, які відносяться до них видимі і невидимі будуть вповні знищені. Гнів Божий буде виражений через Ісуса Христа:"І запалиться і не згасне," аж поки не виконається "дивовижне діло" Єгови і ім'я його не буде оправдане вповні.

18. Єгова повідомив, що покірність є ліпше чим жертва (1 Самуїла 15:22). Такий є даний від Бога незмінний закон для тих, котрі бажають сповняти його службу. Єгова вжив свого пророка і через нього промовив до ізраїльтян, що їх жертва без послуху до нічого не є придатна (Ерем. 7:21-27). Він промовив до них:" Слухайте голосу мого і буду Богом вашим, а ви будете народом моїм;... але не послухали". Ісус говорив жидівському духовенству , котрі управляли релігією, майже ті самі слова, сказавши до них: "І знівечили ви заповідь Божу ради переказу вашого... навчаючи наук заповідей чоловічих."-- Мат. 15:1-9. Ті слова, якраз описують то, що релігіоністи вживають в так званім Християнстві, робили і роблять. Римокатолицька гієрархія і духовенство, будучи під нею беруться складати Богу жертву, але вони вповні легковажать приказами Бога. Не хочуть слухати Бога і навчають таких наук котрі є людськими переказами. Вони не вагаються того чинити, але безпечно вживають свого впливу до критикування рукопису чесних людей і усувають з него біблійні цитати, щоби люди і дальше були тримані в несвідомості.

19. Те саме післанництво, котре було оголошене типовому ізраїлеві, Єгова приказує оголосити такзваному Християнству. Єгова посилає тепер своїх свідків до так званого Християнства промовити про його післанництво: "Тоді казатимеш до них: Ой ти, люде, що не слухаєш повеління Господа, Бога свого, і не приймаєш науки його! зникла правда в них, наче б віднято її від уст їх,"- Ерем. 7:28.

20. Релігіоністи вчинили брехню свою твердою і бажають мати її, як правду. До того самого класу Ісус застосував свої слова суду, сказавши: "Змії, кодло гадюче,як утічете від суду пекольного?"-- Мат. 23:33. Св. Письмо вповні і виразно навчає, що Бог вчинить лукавим релігіоністам, котрі спотворюють його ім'я. Римокатолицька гієрархія і всі, котрі сполягають на неї або її підтримують по отриманню остороги, зазнають надмірного гніву Бога Всемогучого.

21. Хоча свідки Єгови тепер є піддані всякого роду підлого трактування і переслідування через так зване "керівництво" того світа, а головно через Римокатолицьку Гієрархію, нехай помимо того наберуть відваги і радіють з факту, що мають привілей бути в тім самім давнім, через Єремію зайнятім місці, і говорити то саме післанництво, котре Єремія говорив. Нехай мають відвагу і завжди пам'ятають, що Бог Єгова є з ними при виконанні його волі, тому нічого злого їм не станеться, якщо тільки будуть вірні. Вірні свідки Єгови є тепер в його охороннім місці і для їх помочі і потіхи є написано: "Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого. Я кажу до Господа: Ти моя пристань і твердиня, мій Бог, на його вповати буду. Він бо спасе тебе від сіла птахоловця і від чуми погибельної. І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами його; щитом і тарчею буде правда його,"-- Пс. 91:1-4.

22. Народ Ізраїля був в завіті з Богом. Так зване Християнство визнає бути дітьми Бога і тому є в прийнятім завіті з ним чинити його волю. Гоління волосся і вигляд лише символізувало, що Бог відкинув Ізраїльтянів. Тому Єгова приказав Єремії говорити до Єрусалиму: "Обстрижи ж волоссє твоє та відкинь геть, і заголоси плачем голосним по горах, бо відкинув Господь і відопхнув кодло, що стягнуло на себе досаду його,"-- Ерем. 7:29.

23. Для натуральних потомків Авраама то був "чужим" розказ. Безсумніву, що розказування такого післанництва робило Еремію дуже нерозумним, показуючись в очах Ізраїльтянів. Тепер Бог приказує своїм вірним свідкам давати осторогу творцям так званого Християнства, релігіоністам, щоби були свідомі, що Бог їх відкинув. Промова через свідків Єгови, що Римокатолицька гієрархія є в неприязні з Єговою і що Єгова її знищить, виглядає нерозумним для релігіоністів. В тім часі Римокатолицькі видання, описують тепер через свідків Єгови дане свідоцтво про наближаючийся Армагедон і знищення релігіоністів і заодно описують таке свідоцтво, як нерозсудне і невірне постанові. Тому діло в котрім вірний останок має участь під розказом Єгови, є "незвичайне", бо Єгова його виконує. Єгова є тим, котрий дає осторогу, про наближаючеся знищення так званого Християнства. То "незвичайне діло" мусить бути і буде виконане, а коли закінчиться тоді наступить "його діло, діло дивовижне".

24. Єгова дав обітницю, що "В Юди не похитнеться берло між коліньми, доків мир постане в людях, чаяние в народах,"- 1 Мойс 49:10. Протягом того періоду, мав бути час проби на постановлення, хто заховає свою вірність і виявиться послушним завіту. Ізраїльтяни сталися релігійними і тому в днях Еремії були невірні Богу; і тоді Бог дав їм осторогу через свого пророка, сказавши: "Синове бо Юдині коять зло перед очима моїми, говорить Господь, у дому, названому моїм ім'ям, поставили гидоту свою, щоб опоганити його,"- Ерем. 7:30. За подібний гріх Єгова знищив Надаба і Абігу. (3 Мойс. 10:1-7). Пінегас внук Арона, взявся до сильного вчинку проти зіпсутого народу Божого. (4 Мойс. 25:6-15). Чому священство з Левітів, котрі розпоряджались в Храмі дозволило на поповнення мерзенного в домі Божім? І чому Бог до того допустив? Бог допустив на такий стан в цілі досвідчення священників, чи виберуть собі і докажуть вірність Богу або станують байдужими підчас його приказу і будуть наслідувати власні самолюбні пристрасті. Той факт представляв таку саму пробу, котра мала прийти і приходить на тих з так званого Хтистиянства, котрі хочуть наслідувати Христа, лише поверхові речі з релігіоністами під понуванням і контролею ворога Божого. Релігіоністи вповні занедбали показувати будь-яку ревність до Бога і Його Царства, для того дають виразний доказ, що гідні знищення. Вони переслідують кожного, хто говорить про Царство Боже під Христом, яко єдиною надією для роду людського.

25. Дальше Бог продовжує повідомлювати про огидне поступання переступників заповіту: "І построїли висоти Тофет в долині потомків Енномових, щоб там

палити синів своїх і дочки свої, чого я не заповідував, і що на думку мені не приходило,"- Ерем. 7:31.

[26] Поступ Ізраїльтянів, як є повідомлено в тій части пророцтва було огидним переступом приказу Божого. Такі релігійні звичаї походять від Диявола і Храм Єгови не може бути згідний разом з ним. Правителі "жидівської релігії" приписували собі, що є в Бога доброго і заодно в силі своєї безбожности, мусять шанувати обох, щоби були запевнені збереженням через одного і поміччю від другого. Тим способом противилися Слову Божому і самому Богу, як одному правдивому і потужному, на котрого мусять сполягати. Так само сьогодні релігіоністи так званого Християнства, котрі невірно називаються "Християнами", допускаються гидот перед лицем Бога. Поважають вони Бога, пред'являючи характер ворога, котрий мучить живі і свідомі сотворіння в місці вічного огня; що тримає багато інших через довгий проміжок років в так званім "чистилищі", щоби там постійно зазнавали покарання і терпіння. Вони обертають в торгівлю ім'я Бога Єгови через навчання, що Бог Єгова вислухає молитви грішників, котрі за певну суму грошей відмовляють так звані "молитви" на користь предположених терплячих в "чистилищі". Такий лукавий чин ніколи не був в думці або в серці Бога Єгови, тому такі навчання є жорстоким спотворенням його святого ім'я. Теорія про "вічні муки і чистилище" є лукавими науками Диявола, а навчають їх люди для знеславлення Всемогучого Бога.

[27] Здається, що ім'я Енном носив якийсь Евузій, котрий жив в Єрусалимі, ще скоріше нім там прийшли жиди, а також воно було правдоподібно одному з ангелів Диявола. (Суддів 1:21). Імена Тофет і Енном пригадують силу і діла Сатани і його ангелів, всіх котрі остаточно загинуть. "За те надходить уже час, говорить Господь, що се місце не зватимуть Тофетом і долиною синів Енномових, а долиною душогубною, та й ховатимуть в Тофеті, бо не буде місця,"- Ерем. 7:32. Суд Єгови мусить бути виконаний і тому Єгова вигубить всіх зневажаючих Його ім'я. "Тофет" буде кладовищем для товпи Сатани в пригадуванні пагубного кінця всіх, котрі славлять Сатану або добровільно управляють його релігію. Як Єгова "вчинив Силомові", так вчинить так званому Християнству. Не дозволить на дальше існування жодного замешкання на зростання огидної релігії. Єгова покаже свою силу над Диявлом і над всіма його набожними місцями.

[28] Що релігія Диявола і добровільні правителі тієї релігії будуть вповні вигублені, є поперто дальше через слова пророка: "І буде труп сих людей поживою птаству піднебесному й дикому звірю, й нікому буде їх відганяти,"-- Ерем 7:33. Тофет, котрий потім отримає ім'я "долина душогубна", буде так наповнена, що не буде більше місця на поховання трупів, і ніхто не переживе, щоби міг занятися похованням. Екзекутор Єгови є в цілковитій гармонії з Єговою і з вираженим його словом, тому не буде зважати на релігійних лицемірів, навіть аж до смерті, лише полишить їх, як гній на полі, щоби були покармом хижому птаству. Вони будуть, як звірята на полі. Той факт є в дальшім протязі виявлення через пророка:"І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по них плакати, не будуть їх збірати ані ховати,-- гноєм лежати муть верх землі",-- Ерем. 25:33.

[29] Релігіоністи обходять різні свята в ім'я Бога, котрі противні його слову і зневажають його святе ім'я. Релігіоністи в краях так званого Християнства обходять свята під назвою "Боже народження, Великдень", існуючі для комерційних і самолюбних цілей. Духовенство вживає ті випадки до збирання грошей для себе і своєї організації. Всі з тої торговельної зграї використовують таку спосібність на продажу людям багато безвартісного хламу і разом напоюючи на "вині" Диявола і масово спотворюють ім'я Бога і Христа. Всі такі гидоти мусять скінчитись в назначенім часі: "І перерву по городах Юдиних і по улицях Єрусалимських співи радості й веселощів, співи про молодого князя й про молоду княгиню, бо земля тая стане пустинею,"-- Ерем. 7:34. Радісний голос, котрий всюди чути на випадок радості релігіоністів так званого Християнства, також замовкне веселий голос підчас свят в церквах також скінчиться. Тільки "радість в Бозі", радість невісти і жениха пробуває для тих, котрі прославляють ім'я Бога. (Йоана 3:29). Господь Ісус висказав, що аж до вираження гніву Єгови, тобто "його дивовижного діла", будуть женитися і виходити заміж в так званім Християнстві, а релігіоністи не будуть прислухатися до слова Єгови. (Мат. 24:38,39). Теперішні факти цілком підтверджують ті пророчі слова. В Армагедоні так зване Християнство буде опустошене і цілковито позбавлене радості. Єгова є незадоволений так званим Християнством, бо воно стоїть по стороні Сатани, і відвертає людей від Єгови і від його ласкавого постановлення для них.

[30] Єгова вжив Еремію до виконання пророчого образу і щоби доставити пророче післанництво для проповідування, що станеться в далекому майбутньому тим, котрі були представлені через невірних Ізраїльтянів. Ізраїльтяни, будучи проваджені через священників або духовенство того часу, знехтували постанови Божі і управляли релігією, котра основується на науках самолюбних людей, взявши початок у Диявола. Від того духовенства наслідувало багато людей, котрі теж стались релігійними. Чи проголошення післанництва Єгови через Еремію показалося тим релігіоністам, як "незвичайне діло"? Чи пройшовше нещастя, котре випало на Єрусалим з руки Бога Всемогучого і про котре Еремія пророкував, показалось як "дивовижне діло"? Робота проповідування і наслідок, відносились до релігіоністів, котрим виглядало дуже дивне, незвичайне і, взагалі, як негідне поважного роздумування. Те саме відноситься також до так званого Християнства. Тут потрібно зауважити, що наступило на попертя того висновку.

Осторога для людей.

[31]. При тім пункті показується, що потрібно звернути увагу відносно двадцять шостої голови пророцтва Еремії, котре треба уважно читати і роздумувати. Декотрі історичні факти відносяться тут до переліку. Час є поставлений через дату панування Царя. "У початку царювання Йоакимового Йосієнка, царя Юдейського, надійшло таке слово від Господа",-Ерем. 26:1. Звертаючись тепер до історичних записів можна зауважити слідуюче: "І зробив Фараон Нехао Елиякима, Йосієнка царем намість отця його Йосії, та й перемінив ім'я його на Йоакима, а Йоахаза взяв і відвів у Єгипет, де він і вмер. І давав Йоаким Фараонові срібло й золото. Він розцінував землю, щоб виплачувати Фараонові, скільки приказував. Від кожного з народу землі, як кого ціновано, брав срібло

й золото, щоб виплачувати Фараонові Нехао. Двайцять і п'ять год було віку Йоакимові, як він став царем, а одинайцять літ царював у Ерусалимі. Матір його звали Зебудда Федаївна, з Руми. І чинив Він те, що Господеві не до вподоби, притьма як предки його чинили",-- 2 Царів 23:34-37.

32. Було то в тім часі, що Єгова дав Еремії своє післаництво доставити релігіоністам в Ерусалимі. То було в часі , коли Навуходонозор виступив проти Йоакима (сталося це в його вісімнадцятому році) і примусив його платити данину. Йоаким збунтувався по трьох роках заплачення данини. (2 Царів 24:1). Тільки Йоаким стався царем Ізраїля, коли Еремія навчав вісімнадцять років, це було підчас останніх років царювання царя Йосії, котрий служив Єгові. Щоби смертельна небеспека, в котрій знайшовся Еремія, могла бути побачена і оцінена, зауваж історичний факт, котрий є записаний в 26 голові: "Та царь Йоаким послав людей і в Египет: Елнатана Ахборенка й инших з ним. І взяли вони Урію з Египту та й привели до царя Йоакима, а той велів стяти його мечем та кинути трупа його на кладовищі для простих людей",- Ерем 26:22,23.

33. Виходить, що тим історичним фактом повідомлено перед іншими і всенародно оголошено, тому мусіло прийти до уваги Еремії. Еремія знав, що давання тепер отриманого від Єгови післаництва ставить його життя в небезпеку. Але чи застрашило то Еремію в даванню Божого Післаництва?

34. Всі Ізраїльтяни мали дозвіл входити до Храму через двір, там де стояв Еремія і проголошував післаництво : "Так говорить Господь: Стань на подвіррі в дому Господньому та промов до всіх горожан, що приходять на площу з усіх міст Юдиних до Господнього дому, всі словеса, що заповім тобі казати їм; ні слова не уйми",- Ерем. 26:2.

35. Чи Еремія найперше подався до царя, або його урядників просити про дозвіл, коли вибрав свою позицію в тому місці проголошувати післаництво Єгови? Ні, Єгова не сказав йому так чинити, а він будучи там, слухав Єгову. Бог післав свого пророка говорити, що мав сповістити. За таку саму "образу" з дорученого післаництва, цар приказав вбити пророка Урію, бо його мова "ранила релігійні почування", великих релігійних провідників між жидами. Виразний приклад для свідків Єгови є тут показаний через рішучий напрям Еремії. Апостоли наслідували такого самого прикладу, коли промовили до урядників закону:"Більше треба коритись Богу ніж людям",-- Діяп. ап. 5:29. Єгова не сказав Еремії увійти до Храму і там промовляти людям, тільки сказав йому стати в дворі, де люди будуть приходити і повертатись. То показує, що свідки Єгови не мають йти до дому релігіоністів і там провадити з ними дискусію, лише мусять ходити між людей, котрі відвідують такі релігійні зібрання,і котрі підтримують зорганізовану релігію, і повідомити їх про розпорядження Єгови через давання їм остороги перед його загрожуючим "дивовижнім ділі. Сьогодні релігіоністи промовляють до людей через вживання радіо, і є припущення, що декотрі з релігійних управителів слухають промову через радіо в своїх домах. Правильно і властиво є для свідків Єгови вживати радіо для трансляції людям Божого післаництва, хоча навіть ієрархія з цілої сили противиться їм в такім вживанню. Є згідно з приказами Господа Ісуса, щоб свідки Єгови ходили до домів підтримуючих і участників релігійних організацій і щоби там представили їм післаництво Єгови. Ісус і його апостоли наслідували такого напряму (Діян. ап. 20:20) і тим самим стало властиве правило, через котре слуги Божі мусять керуватися в теперішнім часі.

36. Єгова приказав Еремії говорити про післаництво всім людям з різних міст або містечків, котрі прийшли на богослуженнє до храму. З початку то був дім Божий, але за днів Еремії зробили його домом торгівлі. Чому з часу свідчення через Еремію той дім був домом Божим тільки на словах, але не насправді і вдійсності. Юдеї споглядали на той дім або „церкву" як на твердиню або гарантію для них проти всякого народного нещастя. В тім дні політичні, торгівельні і воєнні вожді споглядали на "церкву", а головно на Ватикан, як на гарантію і уповноваження до воконання своєї строгої діяльности. Всі народи так званого Християнства мають своїх священників, котрі є найняті релігіоністами, до служення армії і флоту. Папуюча влада і ті, що її підтримують споглядають на свої релігійні організації і релігійних правителів за надійну користь і як охорону проти злого. Творці церковних організацій, тобто релігійні управителі, хочуть бути патріотами і що підтримують спільність з народом. Вони беруть участь в політиці народів і вмішуються до справ політичних. Вживаючи релігію і своїх церковних домів, як надійного засобу прогнання злого, і жоден з них не бажає собі правдивого царства під Христом. Противно, воюють вони проти царства і всього, що відноситься до царювання над світом через Ісуса Христа. Сповняють вони тільки форму набожності в домі, котрого називають "домом Божим", щоби люди могли бачити їх підле посвячення Богу. Через то друге притягнення до таких місць зібрання є надією отримати трохи користі.

37. Інструкція Єгови була наказуюча, тому пророк Еремія не міг шукати вибору, Єгова сказав:"Говори... всі слова, котрі на казав говорити до них". Еремія стався б не послушним Богу, коли б просив царя про дозвіл проповідувати, або доставити післаництво, котре Бог приказав йому занести. Він не міг згідно з волею Єгови просити дозволу від управителів в дворі або священників в храмі, або будь-якого іншого чоловіка. По тій самій причині сьогодні свідки Єгови були б непослушні Єгові і його великому Пророкові, Ісусу Христу, коли б старались про дозвіл або уповноваження до навчання Евангелії Царства, через ходження від дому до дому і доставлення післаництва. Єгова дав незмінний приказ, що його свідки мають таким способом навчати і тому мусять його слухати. Занедбувати стосовно того приказу означало би їх цілковите знищення. (Діян. ап. 3:23).

38. Наголошуючи, Бог сказав до Еремії:"Говори" і "не приховай і слова", тобто не подавай цензурованого післаництва. Після перекладу Лісера, частина того вірша звучить так:"Не упускай ані одного слова". Еремії було наказано не упускати будь-якого виразу або дозволити будь-кому цензурувати його післаництво. Він не давав копії своєї промови церковній раді або іншим, щоби переглянули і викреслили певні частини, котрі малиб "ранити релігійними почуваннями" духовенства або проявляти, "опрокидувати спосібність виникнувших подій". По тій самій причині Єгова заборонив свідкам Єгови подавати післаництво або промову цензурі радія, комісії, духовенству, або будь-кому, хто би старався цензурувати і викреслювати декотрі частини, котрі могли б бути ображаючі

для релігіоністів. Навіть Еремія не міг цензуровати того післанництва по будь- якій причині. Бог Єгова вложив своє післанництво до уст своїх свідків і приказав їм говорити, тому прозьба про дозвіл або віддання під цензуру було б безпосереднім переступом його приказу. Страх перед тілесним ушкодженням, прагнення адміністрації від людей, добрі сусідські почуття, народний патріотизм, або будь-що інше не повинно перешкоджати в цілковитім послушенстві Божим приказам. Нічого не можна ставити як вимівку або оправдання за будь-який компроміс, або за виключення окремих частин післанництва правди. Свідки Єгови мусять розуміти, що не мають права, власті або авторітету змінити його післанництво, або замінити його будь-якою іншою річчю. Постановлення чи післанництво, ображення або задоволення людей не належить до них. Післанництво правди є післанництвом Бога, а не жодного чоловіка. Є цілковито противно навіть подумати про стримання ся від остороги приказу Всемогучого Бога і мати на увазі задоволення людей або установ, або проти самолюбних, недосконалих людей про дозвіл чинити то, що Всемогучий Бог приказав чинити. Свідки Єгови не мають ділати в самолюбний спосіб. Завжди повинні оминати непотрібного підношення опозиції, а спокійно, тверезо і без боязні розказувати післанництво правди, недивлячись на то, що будь-яке сотворіння може сказати або зробити. Апостол Павло був наглядним прикладом для тих, котрі наслідують того правила. Де б Павло не звертався, релігіоністи воювали з ним і завдавали йому тілесної кривди з причини його вірности. Перераховуючи всякі переслідування, котрі мусів переносити, Павло Сказав:"і що я ні від чого корисного не вхилявся, щоб не звістити вам і не навчити вас прилюдно і по домам... І ось я, звязаний духом, ійду в Єрусалим, не знаючи, що в йому приключиться мені... Бо я не вхилявсь об'являти вам усяку волю Божу",-Діян. ап. 20:20-27. Ісус Христос терпів за розказування правди. Пророки перед ним так само терпіли. Терпіння з причини великих зневаг було долею апостолів, а головно Павла. На що свідки Єгови можуть сподіватись, слухаючи Єгову в тому дні, коли б не були піддані під подібні несправедливі переслідування? Обов'язком свідків Єгови є слухати Єгову і Єгова постарається про наслідок.

[39]. Можна сподіватися, що релігіоністи дальше будуть переслідувати свідків Божих. Бог допустив на то, так як дозволив Сатані виконувати лукаве діло до назначеного часу; але Єгова виразно заявив, що по закінченні свого "незвичайного діла", в котрім свідки Єгови мають тепер участь, виконає свій "дивовижний вчинок"- і то буде кінець релігіоністам і , всім, котрі спотворюють ім'я Єгови. Свідки Єгови мають привілей вибрати собі оминути терпіння в теперішнім часі і бути знищені через Єгову, або вірність Єгові, терплячи переслідування з рук ворогів і отримання вічного благословенства Єгови. Тому сі з легкістю зрозуміють, що боязнь перед чоловіком провадить до сильця.

[40]. Єгова призначив місто Єрусалим на знищення, лише хотів дати можливість до втечі тим одиницям, котрі будуть жаліти або спокутувати, тобто тим, котрі змінять напрям свого поступу: "Може послухають, і зверне кожен з ледачої стежки своєї, а тоді я відміню те лихо, що задумав був послати на їх за їх ледачі вчинки,"- Єремії 26:3. Єгова знав, що ізраїльтяни не будуть спокутувати; лише дав їм про те повідомлення, що їм вчинить, а це дало можливість всім людям доброї волі спокутувати і знайти охорону. Можливість була представлена для всіх, від царя до найнижчого слуги. Тим способом Бог положив відповідальність за знищення міста на тих, котрі були здатні направити свої дороги і котрі не хотіли того зробити. На сповнення того пророчого образу Єгова посилає тепер своїх свідків давати осторогу так званому християнству, знаючи добре, що воно, яко цілість не змінить свого напряму, лише що в нім знаходяться люди чесні і доброї волі відносно Єгови, котрі послухають тої остороги, змінять свій напрям ділання, станутъ по стороні Єгови і через то уникнуть дня знищення, котрий є близьким.

[41]. Загибель Єрусалиму і храму була визначена, тому мусіла наступити (Єрем. 1:1-3; Езек. 4:6-8; 2 Царів 22:14-20; 23:26, 27). Єремія навчав людей правди протягом вісімнадцять років. Через післання пророка до міста і храму свідкувати, Єгова показав Ізраїльтянам або жидам, котрі добровільно, навмисно і продумано противилися Єгові і підтримували Диявола, що їх знищення було вимірене, хіба що будуть спокутувати. Єгова змусив тих свідомих переступників признатися, як його вороги. Так само сьогодні Єгова дає осторогу так званому Християнству, що його знищення є вимірене. Показуючи відповідальним, змусить лицемірне духовенство і інших релігіоністів так званого Християнства показатись явно, яко "козли", гідні знищення. (Мат. 25:32, 41-46). Особливо від 1922 року Єгова почав посилати своїх свідків під провідництвом Ісуса Христа, і давати осторогу так званому Християнству, це яко сподіваючись виправлення від релігіоністів, котрі свідомо противляться його слову, але щоби не мали вимівки. Вони свідомо стають в опозицію до проголошення його післанництва о царстві, показуючись явно, що є добровільно лукаві, і що справедливо заслужили собі знищення. В релігійних організаціях так званого Християнства знаходяться деякі тихі, котрі є щирого серця і котрі бажають пізнати властиву дорогу. Тим є більше дана можливість почути правду і шукати місця охорони. Дане через Єремію післанництво показувало єдино безпечну дорогу так само тепер післанництво Єгови, котре Єгова посилає через своїх свідків, показує одну дорогу охорони і безпеки.

[42]. Єгова посилає своїх свідків до людей так званого Християнства, не в цілі навернення світа, так як утримують релігіоністи. Свідки Бога є післані свідкувати про його ім'я і царство. Тому, Єгова сказав:"Ви свідки мої,"-- Ісаї 43:10-12; ви є вповноважнені і помазані до проголошення дня пімсти Божої, щоби була дана осторога тим з так званого Християнства, котрі почули про ім'я Бога і його Сина, Ісуса Христа, Спасителя світа, а саме тим, котрі не знають про Бога і його слово і котрі хочуть йому служити. Свідки Єгови не виходять намовляти других, щоби вони приєднались до певної організації. Вони не просять людей і не намовляють їх до чинення чого-небудь, лише спокійно, поважно і незастрашуючи розказують людям, післанництво Бога Єгови, показуючи тим, котрі бажають отримати життя і що Бог Єгова постарався про безпечну дорогу і життя через Ісуса Христа і своє Царство. Свідки Єгови виразно говорять людям, що післанництво є від Єгови, а не жодного чоловіка; що воно дається, яко свідоцтво народам і людям; що по закінченні того свідоцтва після приказу, свідки будуть

звільнені від відповідальності, і після того відповідальність буде спочивати на тих, котрі слухали то післанництво. Ті слова, котрі Єгова приказав говорити Еремії, з більшою силою відносяться до тих свідків, котрих представляв Єремія. Чому свідки Єгови мусять говорити людям про речі, котрі скоро сповняться?

ЙОГО "ДІЛО" І ЙОГО "ВЧИНОК"

(Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1 жовтня 1937 р.)
(Переложено з польської "Вартової Башти" з 1 грудня 1937 р.)

"Як учинив із Силомом",– Еремії 7:14.

ЧАСТЬ 3

1. Єгова вибрав Єремію за свого слугу і через нього післав, і оголосив мешканців Єрусалиму своє попередження. Проживаючим там людям дав досить часу на виправлення дороги і щоби властиво відповіли на його попередження. Терпів він той невірний народ через довгий протяг часу. Але настав день, коли сповнення факту мусіло бути показане над Єрусалимом. В тім був пророчий образ так званого Християнства, коли невірна товпа хотіла показатись народом Божим. До так званого християнства тепер є післано попередження від Бога Єгови. Ті речі, котрі Єремія оголосив, головно відносяться до так званого християнства:"І говори до них ось як: Так каже Господь: Коли не послухаєте мене, щоб ходити в мойму законі, що я дав вам, щоб слухати слів рабів моїх, пророків, що невгамовно до вас посилаю, та й посилаю, дарма що ви не слухаєте їх, то я з сим домом зроблю те, що з Силомом, а місто се подам на прокляттє всім народам на землі",-- Єрем. 26:4-6.

2. Нехай слуги Єгови теперішнього дня мають на увазі факт, що Єремія не говорив власної думки підчас повідомлення про наступаючі речі; ані не підпорядковував свою пораду до того, що ізраїльтяни мали робити. Він мав занести післанництво Боже і дати людям зрозуміти, що єдиним способом до втечі є тільки та дорога, котру Бог постановив для них через своє слово. Гордий і зарозумілий чоловік, котрий бажає бути вивисшений в очах других, старається вговорювати людей, що він є "мудрий" і що дає їм добрі поради. Сьогодні декотрі приписують собі підставу представляти послідовників Ісуса Христа тільки в тій цілі, щоби могли показатись важними. Свідки Єгови не можуть додавати нічого до післанництва Божого, ані щось з нього витягти або забрати. То попередження є попередженням Єгови, а не чоловіка. Не говоріть нікому, що є від Диявола і що буде знищений. Говоріть, що Єгова сповіщає свій замір, котрий є записаний в його слові, що скоро знищить всіх релігіоністів, всіх лицемірів і тих, котрі тримаються по стороні Диявола. Говоріть їм, що Бог постановив дорогу до втечі і що та дорога є для кожного шукати Бога і його справедливості, котра буде встановлена через Ісуса Христа, Відкупителя. Кожний мусить сам себе виміряти і вирішити за себе чи стоїть по стороні Бога або по стороні Диявола. Переконання людей не є цілью свідків Єгови. Їх обов'язком є проповідування післанництва Божого, а нічого більше. Обговорювати або сперечатись з будьяким фальшивим пророком не переступить дороги, коли б то було вчинено всенародно, в цілі дати людям можливість побачити правду; лише вказувати одиницям і говорити їм про якості їх кінця, не може бути вчинено правильно.

3. Релігіоністи з Єрусалиму старались підтримувати і підтримували службу в храмі, а тому вважались за справедливих, показували велике обурення в часі, коли пророк Єремія говорив в присутності інших, що суд Божий виконається над ними надзвичайний. З певністю жидівські релігійні управителі, головно духовенство, припускали, що доручене через Єремію післанництво мало ціль підвести бунт і що для тої причини було підривне і не повинно бути слухане і тоді Єремія мусить бути заспокоєний. Вони роздумували:"Чому ми провідники і вчителі Ізраїля маємо тривожитись і мати наших людей заклопотаних через того чоловіка Єремію?" Те саме є сьогодні, що духовенство і визначні їх стада, котрі управляють релігією для особистої користі, дуже обурюються з причини того післанництва зі Слова Єгови, котре тепер проповідують його свідки. Розгніване духовенство склонює судових урядників до затвердження, що доручене через свідків Єгови післанництво є бунтівниче і порушує спокій і добротність народу і тому є бунтівниче. Представляючи їм, що ті свідки, котрі проповідують таке післанництво, повинні бути покарані, а видання їх про те повинні бути затримані. Бог уподобав собі так постановити, щоби релігіоністи не мали причини до оправдання задля несвідомості або браком знання про його надходячий гнів на всіх ворогів. Тому приказує своїм свідкам говорити до них, так як говорив Єремія: "Якщо не будете слухати Бога і йти назначеною через нього дорогою, Бог виступить проти вас, так, як оголосив. Відповідальність залишиться над вами". Релігіоністи теперішнього часу мають Біблію, котра є Словом Божим. Тепер мають попередженнє, що Біблія є єдиний властивий провідник і що відказуватись слухати застережень закону Божого, так як є подано в Слові Божім, назавжди закриє оправдання несвідомості про те, що Бог має їм чинити, а головно коли їх увага є, безпосередньо спрямована до пророцтв. Кільканадцять років перед тим, коли Єремія прийшов з післанництвом до Єрусалиму, Бог Єгова постановив віднайти книгу закону і щоби цар приказав читати її перед людьми, котрі згодилися застерігати написаних там слів (2 Цар. 22:3-20; 23:1-3). Так само підчас сорок років перед 1918 роком, Бог приказав своїм слугам виконати "діло Ілії" , через проповідування людям

свідоцтва о Царстві Божім. Так зване християнство багато років займало Біблію, а протягом минулих п'ятнадцять років і більше, мільони Біблій, книжок і брошур було надруковано і поширено, звертаючись до пророцтв Біблійних, котрі оголошують Божі постанови відносно людей на землі. Від приходу Ісуса Христа до Храму в 1918 році сотні мільонів книжок і брошур було розповсюджено між людьми, а головно зверненням уваги релігіоністам так званого християнства, що Єгова оголосив свій замір вжити Ісуса Христа і через нього знищити всяку опозицію до свого Царства. Тому, так зване християнство отримало попередження і дальше отримує післанництво в тому часі.

[4] Ізраїльтяни були типічним народом, а пророцтво було написане і висказане у відношенні до так званого християнства, позатипічних людей, котрі іменуються бути людьми Божими на землі. Єгова говорить тепер до них:"Якщо не будете мене слухати, мусите зазнати кари". Чому Бог дає їм виразну осторогу, звертаючи увагу на свої попередження, але "не послухали"? Причина є та, щоби могли бути відповідно поінформовані і щоби задля того могли нести власну невірність. Надходяче їх знищення буде з їх власної вини. Єдиний спосіб для слуг Божих на звільнення від вини або відповідальності є нести так званому християнству післанництво остороги від Бога, так як Бог приказав (Езек. 33:8-12). Ніхто не буде мати жодної розсудної вимівки поставити, що Бог несподівано виконав над ними свій суд. Вони не зможуть сказати, що Бог був і є скорий до гніву. Єгова дає їм докладну осторогу і довгий час до спокутування і по тій причині "незвичайне діло", діло свідоцтва, поступає чимраз дальше і буде поступати, аж Бог в назначенім часі зачне виконувати діло знищення.

[5] Релігіоністи з Єрусалиму перебували в великій пишності до храму. Римокатолицька гієрархія і її релігійні помічники пишалися з вельмишановних так званих "католицьких церков" і з власних мерзеннозбудованих кафедральних соборів. Бог визначив Ізраїльтянів, як свій власний народ. Римокатолицька церква свідомо приписує собі становище народу Божого на землі і за такого себе видає. Як ізраїльтяни показували так і католицька гієрархія з повагою показує на матеріальні будови так званих "церков". В дальшому протязі часу показано є через вираз пророка Езекиїла, котрий написав: "Скажи домові Ізраїлевому: Так говорить Господь Бог: Ось я передаю на опоганення сьвятиню мою, -- сесю опору сили вашої, роскіш очей ваших і одраду душі вашої, а сини ваші й дочки ваші, що ви позоставляли, поляжуть од меча... а як те все станеться, зрозумієте, що я - Господь Бог",-- Езек. 24:21-24. Організація римокатолицької гієрархії займає становище, якраз подібне до того, котре займали релігіоністи в Єрусалимі. Єгова дає попередження і сповіщає: "Якщо мене не послухаєте,... вчиню тому домові, як Силому". Релігіоністи в Єрусалимі вважали висказану правду за дуже дивну і не можливу, щоб повірити. З таким поглядом розсуджували згідно наступного порівняння: "Наш храм не є шатром або тимчасова резиденція, так як батьки наші мали в Силомі. Коли б тепер Бог допустив на знищення того храму, котрий називається його ім'ям, казали б, через то зневажає своє ім'я, а така річ була б неможлива. Така промова не є можлива, щоб повірити і тому чоловіку Єремії, котрий проповідує не потрібно вірити". Релігійні провідники так званого християнства сьогодні розуміють в такий самий спосіб. Духовенство викрикує звістку про наближаюче до них знищення і говорить, що свідки Єгови є комуністами, котрі виконують своє діло під прикриттям релігії. В той спосіб зневага, котра приходила на Ісуса Христа і його учнів, тепер впала на щирих свідків Єгови за проповідування правди.

[6] Єгова оголосив дальше, що "дасть Єрусалим на прокляття всім народам". Релігійні жиди не вірили в таке повідомлення, але Бог після того виконав всі річи відносно своєї предостороги. Тоді всі народи проклинали Ізраїля, а в Армагедоні всі народи будуть проклинати релігіоністів так званого християнства. Тепер "святий народ" Божий і всі люди доброї волі, котрі проповідують правду після отриманого приказу, проголошуючи прокляття над так званим християнством. Духовенство і визначні з їх стада звойовують свідків Єгови, за виконання такого діла в послушенстві до приказу Єгови. То було представлено через слідуюче писання: "Священники й пророки й ввесь люд чули, як Єремія говорив сі слова в Господньому домі",- Єрем. 26:7. Коли римокатолицька гієрархія і її помічники чують післанництво Єгови, котре доручують його вірні свідки, говорять: "Наші релігійні почування є дуже поранені і релігійна гордість є знівечена мовою свідків Єгови проти нашого славного пайсвятішого заведення; їх слова є безрозсудні і дивні, щоб повірити". Так само говорили жиди і так тепер говорять католики і інші релігіоністи. Попи римокатолицької гієрархії і інше духовенство з релігіоністів є так сильно перейняті своїми посадами і випливаючим з того доходом, що чуються дуже зневажені тим післанництвом, котре проповідують свідки Єгови з повідомленням про надходяче прокляття зорганізованої релігії. Оказавшись, яко фальшиві пророки або вчителі, сі релігійні провідники є дуже обурені і оголошують свідків Єгови перед людьми усно і через пресу. Послідовники тих релігійних організацій говорять: "О, як же то дивно, що хтось має відвагу говорити так заперечливо про нашу велику церкву і наше велике духовенство! Хто є подібний великій католицькій церкві?" Коли тепер свідки Єгови йдуть до впертих релігіоністів і говорять їм про постанову Бога, так,як є виражено в його слові, вони говорять: "То є дивне, що приходите до нас. Ми є християни і, непотребуємо слухати вашої мови. Йдіть до поганських народів. Церква наша є для нас вистарчаюча. Маємо Біблію вдома і наш провідник говорить нам про її цінність. Дивно, що такі люди, як ви стараються, щось нам говорити". Тільки люди доброї волі з радістю приймають свідків Єгови і є певні до навчання, через що виконується розділення народів.

[7] Чи було то "незвичайне діло", в котрім був зайнятий молодий пророк Єремія? Чи показувалося дивним і нерозумним, що Бог післав через чоловіка Єремію таке "неможливе" післанництво, котре приніс Єремія? Жидівські релігіоністи були такої думки. Вони самі прийшли до такого розлюченого обурення, так, як чинить духовенство в теперішнім часі: "І скоро скінчив Єремія говорити все те, що Господь заповідав йому говорити всім людям,-- ухопили його священники й пророки й ввесь люд кричучи: Смерть йому, смерть!"- - Єрем.26:8. Доручене через Єремію післанництво було дуже незрозуміле, але Єремія не стримувався говорити з причини його впевненої зрозумілості. Не стримувався по причині страху перед тілесним ушкодженням. В ім'я і силу Єгови доручував післанництво після приказу

без звернення до цензури і попередні прозьби, щоби йому дозволити говорити згідно його післання. Зауважте тут спосіб виконання роботи: спочатку священники, потім фальшиві пророки, а після того загальний народ. Жидівські священники піднесли бунт, за котрий напевно звалили вину на Єремію. Так само є сьогодні. Доручення свідоцтва найперше приводить до гніву священників, котрі пізніше подаються до судів і зізнають, що воно, хоча це знаходиться в Біблії, що є доручення до людей, належить до піднесення бунту. Вони добре знають, що говорять брехню, лише щоби могли оправдатись, шукають найпершої і ліпшої нагоди до зачинання бунту і спровадження товпи, а потім звинуватити свідків Єгови за невластивий поступок відносно священників і духовенства.

8. Релігійні провідники поміж Жидами повинні мати на увазі факт, що якби Єремія приносив і давав фальшиве післанництво в ім'я Бога Єгови, Бог Єгова покарав би його за такий чин. Бог покарав фальшивого пророка Ананію смертю за піднесення бунту проти Бога. (Єрем. 28:16,17). Жидівські священники постановили між собою взяти в свої руки цілу справу і таким способом показали цілковитий брак, сподіваючись того, що Бог знищить Єремію, як фальшивого пророка і зневажить його ім'я. Вони склонили легковірних людей, котрі їх підтримували, щоби приєднались до них в переслідуванню Єремії. Вложили справу відносно свого заміру і сподівалися отримати успіх і стратити Єремію після свого бажання. В тому задумі організували товпу і вислали її проти Єремії, щоби кричали :"Смерть йому, смерть!"

9. Сьогодні священники римокатолицького визнання і їх прихильники наслідують цілковито такий напрям. Якщоб ті провідники хоч трохи вірили, що свідки Єгови носять фальшиве і богохульне післанництво проти Єгови, сказали б : "Нехай їх Бог покарає - і він то напевно вчинить". Знаючи добре, що свідки Єгови говорять правду і що духовенство не має на неї відповіді, беруть справу в свої руки підбурюють легковірних людей проти свідків Єгови і впливають на народних управителів, щоб їх ув'язнили і строго покарали. Як тільки появляється можливість, духовенство підносить бунт і скликають товпу, щоби накладали дальші обвинувачення на тих, котрі представляють Бога. Всі католицькі священники склонюють присяглих судів, котрі іменуються бути потомками Ізраїля, щоби накладали несправедливу і сувору кару на свідків Єгови. Такі справи в теперішньому часі беруть місце в Новій Джерсії і в інших частинах землі. Бог сказав записати про справу Єремії для проповідування, що станеться в будучності і котрі то речі сьогодні сповняються. То написано для помочи посвяченим Єгові, зрозуміти і оцінити причину, чому мусять таким способом терпіти зневаги з рук релігіоністів.

10. Жидівське духовенство заперечувало, що Єремія був пророком Бога і уповноважений говорити від його імени:"На що ти пророкуєш в ім'я Господнє й говориш: Станеться з сим домом те, що з Силомом, а город сей спустіє, збезлюдіє? І став увесь люд у домі Господньому на Єремію",- Єрем. 26:9. Ці жидівськи релігіоністи через власні слова визнавали отримане післанництво з повідомленням, що така сама доля, яка впала на Силом, впаде також на них. То свідоцтво дуже розгнівало релігіоністів, бо показало їх перед людьми, як великих грішників. Вони вважалися за дуже справедливих і в очах людей хотіли бути правдивими, але виявляли свій гнів на кожного, котрі говорили їм речі не в їх користь. Ті фарисеї робили різні фальшиві вчинки при службі Богу в Храмі. Римокатолицька гієрархія і другі священники приписують себе служити Богу. Закладують на свою голову плоскі капелюхи, вбираються в довгі шати і вишивані фартухи і дають своє надуте лице фотографувати і щоби їх поміщали на екранах рухомих образів, а люди поставлені прицілуванні їх великого пальця на нозі або перстень, щоб через то витворювався погляд більшої поваги і щоби легковірні люди могли бачити велику справедливість і святість. Протягом такого часу, друкують в своїх публікаціях, що свідки Єгови утримують, що Єгова знищить всяку релігію; і то післанництво зі Слова Божого проголошують як незрозумілим, неможливим, богохульним і невірним. Однак не хочуть сполягати на Бога, щоби осудив своїх власних свідків. Хвилює їх тільки, щоб затриматись на своїй посаді, щоби, могли використовувати людей в дальшім часі. Священники говорять один до другого і до своїх зібраних людей: "Чи не ми є вибранцями Бога? Чи не провадимо службу в домі Божім? Чи не приносимо своїх грошей тут і не маєм участі в тій службі в домі Божім? Чи то не є дуже дивне, щоби хтось виходив і старався говорити, що Бог нас знищить?" Вони признають, що отримали осторогу і по тій причині не можуть звільнитися від відповідальності. Ті релігіоністи сповняють давно тому написане пророцтво; лише дуже засліплені попередженням, щоби почути або прочитати пророцтво, котре Бог помістив в своїм слові з давних часів. Диявол запалює їх до гніву, ненависті, злості і до строгого покарання свідків Божих.

11. Жидівські священники через свою мову до людей приносили велику зневагу і ненависть проти Єремії:"І встав увесь люд у домі Господньому на Єремію". Диявол завжди вживав і вживає своїх релігійних священників таким самим способом. Коли Ісус Христос , улюблений Син Божий, котрий був без гріху або вини і котрий ніколи не поповнив зла, став перед судом фальшиво оскаржений за найбільший злочин бунту і зради, то були священники, котрі домагалися його покарання і крови:"Вони ж намагали голосом великим, просячи, Його розпяти. І перемогли голоси їх та архиєрейські. Пилат же присудив , щоб сталось по просьбі їх,"- Луки 23:23,24. То були релігійні священники , котрі там і тоді намовляли товпу, бажаючи крови Ісуса Христа замість крови визнаного розбійника :"Архиєреї ж і старші намовили народ, щоб випросили Вараву, Ісуса ж убили,"- Мат. 27:20.

12. Релігійні агенти Диявола ніколи не змінюються , але завжди ділають в такий самий спосіб, бо всі є його синами і чинять волю свого отця (Йоана 8:44). Сьогодні ті священники , а головно з Римокатолицької гієрархії , що домагаються суворого покарання свідків Єговихза вчинення піднятого бунту, розповсюдження так званої "неправдивої" літератури і за інше "ображення", хоча ті свідки не мають в тому жодної вини. Чинять вони то слухаючись приказів Бога через проповідування його післанництва, щоби воля Божа могла виконатись, так, як Бог постановив. Правди ті виконуються в тій цілі , щоби чесні люди, котрі бажають знати справедливі речі і розуміти теперішні обставини, могли бачити, знати і розуміти, що релігіоністи становлять знаряд Диявола для зведення людей і зневаги святого ім'я Єгови. Для тої причини свідки

Найвищого Бога зносять тепер переслідування. Вони нічого поганого не чинять, лише тільки добро. Диявол ненавидить всі властиві і правдиві речі, тому старається знищити тих, котрі слухають Бога. Єгова дозволяє на такі обставини, щоби ворог сатана міг мати повну можливість до виконання свого лукавого заміру і щоби люди, через піддавання їх переслідуванню, могли мати привілей заховати свою вірність відносно Єгови. Остаточна перемога буде по стороні Єгови через Ісуса Христа, а ті, котрі стоять за Єгову, будуть мати участь в тій перемозі.

[13] Єремія знаходився в храмі в той час, коли був оскаржений за бунт. Політики, котрі теж становили релігіоністів і котрі виявились менше ревнивими і впертими в справах релігійних, не були в храмі в тім головнім моменті. Видно були в квартирах політичних при виконанні певної справи, або будь-яким проектом для дальшої своєї користі; і тому священники доглянули справу, щоби звістка про той випадок була в можливості, якнайкраще повідомлена політичному і судовому елементові, так, як подає писання: "Дочувшися ж про це князі Юдині, поприходили з царської палати до дому Господнього та й посідали коло ввіходу в нові ворота дому Господнього",- Єрем. 26:10. Ті князі, володарі і судові управителі в тій часті драми є показані при суджені у входї нової брами, котра була звичайним місцем до вживання і видання суду. Свідоцтво проти переступу вложили духовні і такі мужі, котрих священники могли найняти до свідчення. Тепер треба пригадати собі скільки подібних сцен, котрі були витворені в Німеччині, Квебеку, Новій Джерсії і в інших місцях протягом декількох минулих років. Ці події були надруковані в часописах Золотого Віку. Однак в кожнім прикладі то були релігіоністи, котрі бажали в дальшім протязі часу поліпшити свій самолюбний інтерес, щоб підбурювали і докопували переслідування свідків Єгови через брехливі обвинувачення їх переступлення закону. Вони склоняють людей до фальшивої присяги проти свідків Єгови, щоби видання вироку на них могло наступити. Свідки Бога приносять людям посланництво, а священники послуговуються декотрими людьми з своєї громади, котрі не мають жодного відчуття до справедливості і таких намовляють або склоняють арештувати або притягати до суду тих свідків Божих. В тих судах свідчення є брехливим признане і закон несправедливо пристосований, щоби тільки було примінене покарання.

[14] Є виразно записано, що Єремія стояв перед князями, або управителями суду. А хто оскаржував Єремію і домагався його смерті? Згідно з оголошеним положенням, Диявол мав там своїх священників, котрі розпучливо кричали проти Єремії і домагались його життя: "Тоді священники й пророки промовили так до князів і до всього люду: Чоловікові сьому належиться присуд на смерть, бо він пророкує проти сього міста, - як се ви самі чули своїми ушима!" - Єрем. 26:11.

[15] Зауважте тепер, що сі священники, пророки або вчителі в Єрусалимі, не звинувачували Єремію злим представленням Бога. Закон Божий накладав на священників обов'язок, доглядати всіх до Слова Божого відносно справ, тому коли б справедливо чинили і сполягали на Слово Боже, а заодно стояли при ньому наполегливо. Вони добре знали, що не мають жодної вини проти Єремії, але помимо того, домагалися його смерті по причині їх заміру, що Єремія пророкував проти міста, хоча він нічого подібного не чинив Єремія проголошував попередження від Єгови проти лукавого міста; а якщо б то посланництво було властиво прийняте, духовенство зацікавилось би в пророцтвах, виникнених справах і способі, в якім повинні слухати Бога. Але вони зневажили Слово Боже, так як зневажає духовенство в теперішньому часі, через сполягання на традиції людські. Духовенство з релігіоністів завжди домагались і домагаються крові тих, котрі відважуються говорити правду, так як Господь приказав. Наложення умірковоного покарання ніколи не задоволить таких образників. Вони бажають осунути кожного, хто виставляє їх діла на денне світло і докоряє в лукавстві, так як оголошує Слово Боже (Мат. 27:20). Перед тим судом релігійне духовенство приписувало собі відповідальність винесення присуду. Яко обвинувателі, представили свою справу проти Єремії, котрий після їх погляду був противником патріотизму і небезпечним чоловіком, котрому неможна буде дозволити говорити і котрого можна буде заспокоїти тільки через кров смерті. Духовенство теперішнього часу, а головно товпа римокатолицької гієрархії, оскаржують свідків Єгови і говорять про них, що вони противники патріотизму і небезпечні для людського існування; що розповсюджена через них література провадить до бунту; що тим свідкам неможна дозволяти говорити, тому, що цілий світ повернеться проти духовенства і політиків, тому мусять бути вгамовані і осунені. Свідки Єгови трактовані, як "червоні", бо таке ім'я є найгіршим ім'ям в теперішнім часі, яке римокатолицька гієрархія може причіпити до котрого-будь чоловіка. Духовенство друкує в своїх газетах і намовляє політиків опубліковувати, що свідки Єгови є небезпечні і що повинні бути знищені. Повідомлення пропаганди римокатолицької гієрархії, котре вислано з Берліна, Німеччини і надруковано в католицьких газетах, виявилось також в Нью-Йоркській Геральд Трибуні 11 січня 1937 року, де свідки Єгови трактовані, як комуністи і великі переступники. З того повідомлення наводяться слідуючі слова: "Незаконна група німців з Міжнародного Товариства Студентів Біблії, так звана організація, котра має Американські і Британські спілки, розвинулася в недавніх роках, а головно в 1936 році, на "серйозну загрозу" до стану наших". Так, як заявив Вільгельм Крог, службовий директор Міністерства Справедливості, на надрукованій в 1936 році відомості про злочинні справедливості в Німеччині. То було надруковано в державних органах Міністерства під назвою "Німецька Юстиція". "Члени товариства, котрих американська група є керована через суддю Й. Ф. Рутерфорда, вірують в дослівне натхнення Біблії і стараються пристосовувати пророцтва з таких книг, як Даниїла і Відкриття до прямування руху історії. Операючись на біблійні сповнення, члени німецької групи, котрі тепер понесли покарання через закони нацизму, проповідуючи упадок уряду, канцлера Адольфа Гітлера". Крог дальше продовжив, що "то товариство сталося приютом різних створених неприязних елементів і якщо не буде стримане, негайно розвинеться в галузь комуністичної установи." Той чоловік говорив дальше продовжуючи, що недавно інформація про діяльність товариства в тім краю довірена народним звинувачувателям з уповноваженням вживання всяких способів, постановлених рішень з 28 лютого 1933 року, щоби

привести зневажаючих членів до справедливості.

[16] Римокатолицькі видавництва розповсюджують такі лукаві і фальшиві рапорти по цілім світі. В тім самім часі ті лицемірні товпи священників збираються захищати власні теорії або науки з причини боязні, що люди зауважили б опуство тої установи і відійшли б від неї. Хоча міліони американських жителів домагались такої дискусії і захисту римокатолицьких теорій, римокатолицька гієрархія не хоче їх захищати. Один католицький священник висказав до тих, котрі його слухали: "Чому маємо бути нерозумними і дискусувати? Через ставання до дискусій здобудемо собі згубу". Чому неприязнь католицької організації є так виражена проти свідків Єгови? Тому, що свідки Єгови говорять правду, так, як говорив Єремія, на котрого релігіоністи старались стягнути смерть, по тій одній причині.

Оборона Єремії.

[17] Єремія мав перед собою тільки одну ціль, а саме: вірно слухати Єгову, через несення післанництва, котре мав приказ доручити. Він був сліпий на все інше. Почувши показання проти його свідоцтва, приступив до поставлення захисту, але в тім виконанні не старався огорожуватись або йти на компроміс. Він не оправдувався з того, що виконував. Говорив виразно правду, а чинив тому , щоби судді і всі присутні люди могли його чути: "Єремія ж сказав до всіх князів і до всього народу так: Мене Господь послав пророкувати проти сього міста ті слова , що ви чули",-- Єрем. 26:12.

[18] Єремія не сподівався вчинити священникам або вчителям щось доброго через виконані речі, але докладав старання, щоби міг принести щось доброго простому народу, котрий був чесний. Він вияснив своїм оскаржувачам і іншим слухачам, що отримав рішучий приказ від Найвищого Бога занести надзвичайне післанництво, котре заносив проти релігіоністів, включаючи їх дім і місто. Він не ставив притензії, що то було його власне післанництво, опираючись на його думку, але говорив їм виразно, що післанництво прийшло від Найвищого. Він сміло визнав, що пророкував відкрито до народу. Він подав змістовно то післанництво, котре Бог приказав йому занести, а чинив то в тій цілі, щоби судді могли бути цілковито повідомлені про факти і щоби люди, котрі були там присутні слухали правди, могли слухати, бачити і розуміти, що він був представителем Найвищого Бога, так як показано. Через поставлення оборони в такий спосіб, Єремія виконав свій обов"язок і після того відповідальність прийшла на тих, котрі слухали його слова. Вони мусіли бути відповідальними і відповісти перед Всемогучим Богом. Інакше сказати: Бог вибрав Єремію, вірного чоловіка, доставити післанництво і він доставив його цілком згідно з отриманим приказом. То є приклад свідкам Єгови, котрих Єремія представляв в тому часі. Ті свідки не мають ділати зарозуміло, ані висказувати ненависті, або злої волі, лише мусять голосити правду і висказувати її виразно і без боязні. Завжди мусять цілковито сполягати на Бога Єгову, котрий положить відповідальність на властивім місці, а саме на тих, котрі служать правді.

[19] Єремія тоді сказав суддям і зібраним там людям, який буде наслідок з того, якщо послухають осторогу від Єгови : "Тим же то направте ви ваші путі й вчинки ваші, й послухайте голосу Господнього, Бога вашого, а Господь відмінить те лихо, що виповів на вас",-- Єрем. 26:13. Через такий спосіб Єремія дав післанництво Єгови судовим і політичним чинникам, як вчителям так і загальному народу. Ті пророчі слова були в основному сприйнятими речами осторогу для тих, котрі "послухали". Єремія затрубив на осторогу перед загрожуючою небезпекою, котра могла бути відвернена тільки по одній причині, а саме через послушенство Найвищому Богу. Ті, котрі його чули при відповіді тих слів, повинні бути вдячні за дану їм осторогу таким способом. Єремія наголошував, що зло і нещастя є дуже близько і що прийде на храм і на місто, якщо люди не послухають післанництва Божого. Головна ціль тої пророчої драми в тому пункті було показано, що станеться в тому часі, в котрім тепер живем. Єремія ділав тут під провідництвом Єгови і тому оголосив приклад, котрим всі слуги Єгови мають керуватися, а прикладом того є сильне постановлення проповідування післанництва, так як Єгова приказав проповідувати. Таким чином неможна вибирати незалежних кроків, котрі операються на власнім висновку, лише потрібно поступати рішучо, слухаючись інструкції Єгови.

[20] Коли свідки Єгови є арештовані в тому дні і поставлені перед судом, повинні говорити відкрито до суддів і слухачів, релігіоністів і не-релігіоністів, про небесне поручення і що мають приказ проповідувати людям про післанництво Єгови. Таким і тоді потрібно показати або доказати, що не стараються доставляти післанництво будь-якого чоловіка і що не відповідальні за наступаючі наслідки, лише, що післанництво походить від Всемогучого Бога, а вони є тільки знаряддя і слуги до виконання його волі і що виконують її тільки так, як мають приказано виконати; що свідки Єгови не мають привілею накладати кари на людей, або кривдити будь-яке сотворіння; що є єдині післанцями до проповідування правди, щоби ті, котрі її почують, могли собі обрати будь-який бажаний напрям. Свідки Бога не повинні затримуватись і задумуватись над пригодами, котрих можуть дізнатись з сторони судів того світу. Яко вповноважнені слуги Єгови, знаходяться в його руках і нічого не може на них впасти без його дозволу, так довго, як позістануть йому вірні і правдиві.

[21] Коли свідоцтво на захист було висказане перед судом, Єремія зложив короткий аргумент і показав, що не переступив жодного закону і що не був гідний смерті. Він цілковито признав, що знаходився в неволі закону і тому промовив до суду: "Що ж до мене, так се- я в руках у вас; чиніть із мною, що в очах ваших добре й справедливе".-- Ерем. 26:14. Він положив відповідальність там, де Бог хотів Тепер сказав перед найвищим судом краю і по його вирішенні не міг бути обжалуваний до жодного суду на землі. Він коротко розказував суддям, що охочо прийме то, що Бог дозволить їм наложити на него,, як покарання, бо чинив тільки від Бога повірену йому справу. Ті судді не мали б сили над Єремією, якщо б Єгова не дозволив на то і заборонив їм послуговуватись своєю властю над Єремією. Єремія був слуга Єгови, а ті правила, котрі обіймали Єремію, пристосували до Ісуса, котрий сказав перед судом, коли був допитуваний: "Не мав би єси власти ніякої надо мною, коли б не було тобі дано звиш. Тим хто видав мене тобі, більший гріх має". Йоана 19:11. То саме правило відноситься до тих, котрі тепер в Христі і котрі є вірні його послідовники,

через доручення людям свідоцтва, так як Всемогучий Бог приказав виконувати. Останок і Йонадаби є ті, котрі сполягають на Бога, і мусять завжди мати на увазі, що єдиним місцем безпеки для них є оставатися правдивими і вірними Богу, так як інші свідки залишались в минувшині. Такі не мають довіряти князям, ані жодному чоловіку (Пс. 146:3). Не повинні старатись про угоду або змягчити Слово Боже з надією легкого звільнення їх перед судами земними. Члени останка посвятили своє життя бути вірними Богу Єгові аж до смерті і до них головно Господь Ісус сказав: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя".-- Одкр. 2:10.

[22] Єремія не вагався остерегти суддів через відповідальність, яка спочивала на тім вираженім вчинку. "Тілько затямте собі добре, що як мене вбєте, так безвинну кров наведете на себе й на сей город і на осадників його; бо Господь послав мене справді сказати усі ці слова в уші ваші".-- Єрем. 26:15. То не була угроза, лише приятельською осторогою. Не встидався він стати в присутності високих урядників, ані не ділав зарозуміло, або нерозсудно. Цілком властиво було повідомляти судових урядників, що відповідальність за остаточний суд на нього залишиться над ними. Покарання Єремії було б боротьбою проти Бога і члени суду мусіли б бути відповідальні перед Богом за свої діла. Одне вбиття Єремії не закінчило б справи. Ізраїльтяни були свідомо непослушні Всевишньому Богу і мусіли понести наслідок, а Єремія тільки їх поінформував про будучі пригоди. Духовенство надійно твердило, що затримання того чоловіка Єремії і наслідування даної через нього поради це заховає місто і багато людей мусіло наслідувати поради духовенства що було гірше від того, котре їм було дане, тому що духовенство в теперішньому часі давало дуже погану праву.

[23] Всі вірні слуги Найвищого Бога, мусять вибирати і вибирають такий напрям, який вибрав Єремія і апостоли Ісуса Христа. Коли апостоли стояли перед судом того самого міста, будучи звинувачені за бунт з причини проповідування Євангелії Господа Ісуса Христа, сталися вірними і правдивими, після того прикладу, котрий був показаний і оголошений згідно Єремії. Вислухавши цілу справу, урядники суду мусіли видати рішення, опісля Єремія звертаючись до них сказав: "Повинні вирішити, чи я повинен слухати Бога, або то лицемірне духовенство". Він рішучо показав, кого буде слухати, і показав урядникам суду, що якщо його вб"ють, стягнуть невинну кров на себе, на місто і на жителів міста. Так само вірні апостоли говорили перед судом в подібному випадку: "Чи праведно перед Богом слухати вас більш ніж Бога,-- судіть. Не можна бо нам того, що виділи й що чули, не говорити",- Діян. ап. 4:19,20. Правдива і властива дорога є тим способом назначена для свідків Єгови в теперішнім дні.

[24]. Бог напевно сказав записати про вірних мужів, котрі йому служили з давніх часів, щоби записані факти могли послужити як приклади, поміч і потіха для вірних його свідків тепер на землі. В останніх місяцях арештовано багато слуг Божих і поставлено їх перед судами за старанням релігіоністів. Ті вірні свідки Єгови, хоча невинні, осуджені були на свідчення, котре було несправедливо посвідчене або цілковито безпідставне і віддалене від питань, котрі піднесено через оскарження. Їх звинувачено і ув'язнено без будь-якої справедливої причини або вимівки. На багатьох з них видано присуд навіть без жодного слова зізнання по їх стороні. Бог постановив певний дороговказ для таких вірних свідків, а ті, котрі наслідують того небесного вказівника, мають радість без огляду, який наслідок в суді може наступити. Нехай кожний, таким способом осуджений мас в пам'яті напрям поступу пророка Єремії, а пізніше напрям апостола Йоана, Петра та інших. Нехай судді і всі зібрані в залі суда слухають, що Бог сказав занести до людей післанництво і нехай спокійно і тверезо говорять відносно наступного змісту: "Осудження і покарання мене з причини мого послушенства приказам Всевишнього Бога буде цілковито невластиво, несправедливо і боротьбою проти Найвищого. То, що я говорю і розказував не може нікого скривдити, лише спіткала мене кара, за то, що даю вам доброзичливу осторогу, так, як Бог Всемогучий приказав давати, є отримання на себе великої відповідальності і будете змушені здати рахунок перед Богом за ваші поступки, а його день притягнення до відповідальності є близький. Не допустився жодного злого вчинку і тому є цілковито невинний. Моїм обов'язком є дати вам осторогу, що завдану мені, через вас кару, Бог не пропустить даремно. Понесете наслідки з його руки, бо ніхто не може свідомо противитись Найвищому Богу".

[25] Справа Єремії в тім пункті була перед судом, ще не вирішена. Виглядало, що ці люди, котрі стояли близько і слухали зізнання. Єремії, також мали щось до промовлення і що судді вислухали їх мову з повагою. Властиво розглянувши справу через деякий час, судді і присутній народ прийшли до одного висновку, а пізніше звернулись до стоячих там з духовенства, котрі шукали крові свідків Божих і оголосили Єремію невинним: "Тоді сказали князі й ввесь люд до священників і пророків: Чоловіка сього ніяк засуджувати на смерть, бо промовляв до нас в ім'я Господа, Бога нашого",-- Єрем. 26:16.

[26] Будуче там духовенство не було ще задоволене.Отже взялись наполягати на кров Єремії і вживати над суддями всякого можливого впливу. Декотрі члени того суду дальше хвалились невпевненим поглядом на справу, підчас коли другі бачили справедливу сторону. Князь на ім'я Ахикам був там присутній і він мусів бути членом того суду, перед котрим Єремія був допитуваний. (Вірш 24). Той чоловік Ахікам стояв по стороні Єремії і, він напевно по іншій часті вплинув на суд при виданні остаточного рішення. Урядники суду взяли під увагу, що Єремія служив Богу і говорив в його ім'я, тому не хотіли слухати вимагання крові жодного духовенства. З певністю мусить бути деяка підстава чому небесний запис показує, що урядники суду прихилились до справи Єремії, а причина та дає властивий приклад, для суддів теперішнього часу до наслідування. Факт, що судді теперішнього дня, принаймі багато з них, не наслідують того прикладу, роблять їх винними, проливаючи кров разом з духовенством. Судді, котрі піддаються впливу лукавого духовенства, наслідують з тими вище сказанами через Єремію, яко "найвизначніші з того стада" і вони понесуть такий самий присуд, як духовенство (Єрем. 25:36). Багато високих урядників з Нью Джерсі і декотрі з інших місць, щоби при можливості закривати своє лице не дозволяють свідкам Єгови приводити цитати з Св. Письма на підтвердження, що мають приказ від Єгови ходити від дому до дому і проповідувати його післанництво. Ті судді наполягають, що одна проблема факту і зако-

ну перед судом є та: "Чи оскаржений відмовився або не захотів найперше постаратись про дозвіл у поліції. Якщо ні, оскаржений є винний, переступивши закон комерційний і мусить бути покараний." Ті судді не тільки поступають цілком проти закону конституції Сполучених Держав і конституції Нью Джерсі, котрі запевняють вільність почитання Найвищого Бога і відкрито зневажають його ім'я. Нехай такі пам'ятають, що Бог не допустить, щоби їх поступки перейшли незауваженими і щоби не отримали властивої нагороди. Багато з тих суддів іменуються бути християнами і що наслідують Господа Ісуса, тому зобов'язані послухати тих пророцтв, котрі Бог приказав записати в своїм Слові. Єгова ніколи не змінює своїх правил для жодної особи, чи то даний чоловік є з духовенства, високим судовим урядником, політичним або простим робітником. Декотрі з суддів запитуються навіть у високопоставлених католицької церкви, чи наложена на осудженого кара є достатньою. Такі повинні також запитати тих релігіоністів, котрі іменуються служити Богу: Що їх Біблія визначає, що має бути зроблено.

27. Пока останнє рішення випало по справі Єремії, декотрим старшим представителям народу дозволено говорити перед судом і перед людьми. Допитування Єремії надійно звертало велику увагу, а наслідком того було розділення людей до певної міри і з декотрих стали по стороні Єремії. Декотрі чоловіки пожилого віку і здорового розсудку визнані, як "старші" і про тих писання говорить :"Та й деякі з значних людей в землі виступили й промовили до збору народного".-- Ерем 26:17. Ті чоловіки, будучи жидами, котрих обов'язком було знати Св. Письмо, видно були ознайомлені з минулими подіями. Пізніше старші розділились на своїх позиціях, лише один з них своєю мовою звернув увагу на ті речі, котрі мали місце в днях Езекії, а між іншими справами він сказав:"Михей (котре то ім'я означає того, котрий "є яко Єгова" і тому слуга Єгови) з Морасту пророкував за царя Юдейского та й промовив був до всього люду Юдейского: Так говорить Господь сил небесних: Сион орати муть, як ниву, а Єрусалим обернеться в купу розвалин, гора ж храму сього заросте лісом,"- Єрем. 26:18. Михей заніс післанництво такої самої важності як то, котре було занесене народу через Єремію:"От же через вас буде Сион, як поле, розораний, з Єрусалиму зробиться купа розвалищ, а гора під сим храмом стане горою, порослою лісом."- Михея 3:12. В тім пункті говорившї старші старалися показати суддям і простому народу, що принесене їм післанництво, таке як післанництво Єремії, потрібно прийняти, а назначення покарання на пророка полишити Богу.

28. Цар Езекія впокорився перед Богом, коли почув принесене через Михея післанництво і по тій причині схоронився перед знищенням (2 Паралип. 32:26.). Він послухав слів пророка Божого, тому той старший, котрий тепер висказав перед судом, відносно тої справи сказав :"Хіба ж його вбив за се Єзекія, цар Юдейський, та ввесь Юда? Чи ж не збоялись вони Господа та не благали помилування у Господа, так що Господь одмінив те лихо, яким загрозив їм? а ми мали б накликати велике лихо на душі наші?"-- Єрем. 26:19.

29. Тут є наведено ще один приклад, котрий свідки Єгови мають за пораду наслідувати, підчас коли звинувачені і поставлені перед судом, а саме: Приводити судові з Біблії записані приклади, коли то люди показали мудрість через вислухання осторогн Божої, так як той старший зробив в тому випадку. Властивою порадою може бути приведена друга Псальма , в котрій Бог радить властям слухати з часу встановлення на престолі Ісуса Христа. Свідки не стараються скривдити кого-будь через послушенство до приказу Єгови, або давання людям його осторогн і той факт повинен бути ясно представлений перед судом. Якщо було розумно для Єзекиїла послухати особисту осторогу, судді теперішнього часу повинні так само вибрати подібний напрям і залишити Єгові до вирішення, хто є правдивий, а хто фальшивий в зв'язку з розказуванням з Біблії записаного пророцтва. Як безрозсудно і немудро є для мужів займати лави суддівщчі або інше місце і старатись переступати і відпихати Слово Найвищого Бога! Всі, котрі іменуються служити Богу, повинні тримати в пам'яті, що він є Найвищий. Духовенство не має права настоювати на покарання тих людей по тій причині, що вірять в то і говорять такі речі, котрих духовенство не хоче слухати. Є певним, що духовенство понесе більше покарання, бо повинно краще знати, а судді і політики повинні доглядати, щоби їх рішення не було залежне від впливу через бажання задоволення духовенства. Напевно Єгова дозволяє на існування теперішніх умов, щоби правда могла бути представлена суддям і народу. Тому ті свідки завжди повинні представляти перед судом факт, що діло, котре виконують через ходження від дому до дому проповідуючи Євангелію, є осторога і виконується згідно з приказом Божим, але кожний повинен за себе вирішити, чи буде слухати людей, чи Найвищого Бога. Старання заспокоїти свідків Єгови найменше не загагодить терпіння, котре приходить на людство, лише тільки позначує тих шкідників на становище, в котрім може бути певне знищення, хіба що будуть спокутувати.

30. В часі, коли Єремія був поставлений на допит перед судом, повстали ще інші протилежні аргументи. Підтримуючи позицію духовенства, старший привів справу пророка Урії , котрий заніс таке саме післанництво, яке доручив Єремія. Ті два пророки очевидно були знані між собою. Однак там була різниця в напрямі їх ділання. Урія стався боязким і не був схоронений Богом, лише Єремія став відважним і тому Бог його зберіг. Той , котрий підтримував духовенство і говорив проти Єремії сказав:" Пророкував ще й другий в імя Господнє, Урія Шемаїєнко з Киріятяриму, а пророкував проти сього городу й проти сієї країни як раз тими словами, що й Єремія. Як же почув його слова цар Йоаким із усіма вельможами й князями своїми, то й наставав цар на його життє. Перечувши ж про се Урія, злякався, втік і схоронився в Єгипет. Та цар Йоаким послав людей і в Єгипет: Елнатана Ахборенка й інших із ним. І взяли вони Урію з Єгипту та й привели до царя Йоакима, а той велів стяти його мечем та кинути трупа його на кладовищі для простих людей."-- Єрем. 26:20-23.

31. Запис в Біблії показує, що Єгова мав двох свідків в одному й тому самому часі і що свідоцтво їх зголжується. То сталось на початку царювання Йоакима і відкривається факт, що Йоаким бажав записати про ту подію, щоби таке свідоцтво зробило його славним для релігіоністів, щоб показувало його старання до народу. Хоча Урія стався неприємним Богу, втікаючи до Єгипту, не було то однак справедливим для Йоакима привести його звідтам і вбити. Урія був поза

уповноважненням уряду Єрусалиму, лише цар Йоаким без великих труднощів міг доставити Урію і привести його знов до свого царства за дозволом влади Єгипту, котрі теж були агентами Диявола. Духовенство було тоді за кров двох пророків Єгови, а Урія вирішив, що ліпше буде рятуючись втекти, через що піддався боязні і цілковито дозволив її запровадити до сільця. Єремія заніс пісанництво від Єгови подібне до того пісанництва, котре доставив Урія, лише замість показувати боязнь, став на своєму місці і промовив до своїх звинувателів: "Я дав пісанництво, котре Бог приказав мені занести; а тепер чиніть, що вважаєте за добре". Єремія показував віру в Бога і тому не мав людської боязні. Вибирання сховку в другій часті організації Сатани не принесло Урії жодної охорони. То показує також брак віри в Бога. Виходить, що Урія втратив охорону від Єгови за виявлення людської боязні. "Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен", - Пр. Сол. 29:25.

32. Урія зробив би ліпше, коли би став на своїм місці і вмер по тій причині. В той час помер би за свою вірність, якщо б до того прийшло. Втеча до Єгипту не принесла йому нічого доброго. Тут може бути згідно роздумування, що Урія представляв також діло Ілії, котре закінчилось смертю того діла в 1918 році, підчас коли Єремія представляв роботу Єлисея і тих зайнятих в тій роботі, котрі показують свою любов до Бога через безбоязне і відважне несення свідоцтва його імені. Про царя Йоакима, котрий проявив зневагу для Єгови і його представителя, є написано: "Тим же то так говорить Господь про Йоакима Йосієнка, царя Юдейского: Не будуть по йому голосити: Ой горе братові! ой горе сестричці!" Не голосити муть: Ой володарю! Ой ти , величносте! Як осла ховають, так його поховають: витягнуть і викинуть його за ворота Єрусалимські", -- Єрем. 22:18,19. Так само не зробить то нічого доброго високим і поважним з римокатолицької гієрархії і їх знаряддєм тепер зневажаючим Бога Єгову. Ті, котрі то чинять, отримають таку саму долю, як отримав Йоаким.

33. Якщо б Єремія був вбитий, так як Урія, такий чин задовільнив би священиків, пророків і інших з духовенства, також, непостійних політиків. Але писання подає: "Однак Ахикам, Сафаненко заступився за Єремію, що не видано його людові на смерть",-- Єрем. 26:24. Той чоловік Ахікам не був розлюченим релігіоністом, так як були інші, котрі знаходились при допиті Єремії. Головний пункт висновку в користь Єремії був той, що Єремія сказав то, що отримав пісанництво від Найвищого Бога і в котре надійно вірив, що походило від нього і тому не може бути відданий смерті, хоча навіть його мова "ранила релігійні почування" духовенства. З певністю священики або духовенство були б організували товпу з людей , котрі могли їх склонити до тримання по їх стороні, бажаючи смерті Єремії. Взяли б тоді закон в свої руки і вбили б Єремію без жодної затримки, але Ахікам не ухилявся від відповідальності і не поступив так, як поступив Пилат Понтійський відносно Ісуса.

34. Між політиками і судовими урядниками знаходяться тепер деякі розсудливі мужі, котрі несвідомо піддалися бажанню крові духовенством, щоби осунути з землі свідків Єгови. Недивлячись на то, що люди можуть вдіяти, є тільки один дороговказ для правдивих послідовників Ісуса Христа. Вони післані від Найвищого Бога, тому охорона і спасення в його руці і ніхто інший не може їх дати. Свідки Єгови є зобов'язані слухати Єгову і дозволити людям чинити, що вони хочуть, пам'ятаючи слова Ісуса Христа: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя",-- Одкр. 2:10.

До поган.

35. Наступне розбирання буде двадцять сьомої голови пророцтва Єремії і вона повинна бути уважно прочитана. В попередній голові Єгова застосував своє пісанництво до зорганізованих релігіоністів, котре то пісанництво відноситься до тих, котрі ділають під ім'ям "християнська релігія" і котрі іменуються шанувати Бога і Христа і в них вірують. Виявляється факт, що Армагедон, котрий буде " дивовижним ділом", зачнеться на "християнстві" або на зорганізованій религії" і продовжиться аж до остаточного кінця. Іншими словами початок Армагедону зачнеться знищенням професійних релігіоністів, а після цього наступить знищення поган. Події двадцять сьомої голови відкриваються після того випадку, котрий є записаний в двадцять шостій голові. Інший доказ показує, що час доручення пісанництва Божого, як є показано в двадцять сьомій голові, був в 614 році перед Христом. Пророцтво подає:"У початку царювання Седекіїного Йосієнкового, царя Юдейського , надійшло таке слово до Єремії від Господа",-- Єрем. 27:1. Ім'я "Йоаким", як зазначується в тім вірші св. Письма, є очевидно помилкою письменника. Інший переклад Ротердама властиво подає Седекія замість Йоаким (див. вірші 3, 12 і 20 тої самої голови, де є показано, що пісанництво було проповідуване в четвертім році царювання Седекії, царя Юдейського) . Седекія був сином Йосії і братом Йоакима. Він був дядьком Ехонії, сина Йоакимового (2 Царів 24:17,18; Єрем 37:1). Тому час є той самий, що у Єремії 28:1.

36. Єгова довірив своєму пророкові доручити особливо важне пісанництво, в котрім послідовність виникнених подій мусить мати місце: Перше, пісанництво до "зорганізованої религії" або до так званого "зорганізованого християнства" ; і друге до поганських народів. "Так говорить до мене Господь: зроби собі поворози і ярмо, та й наложи собі на шию",- Єрем. 27:2. В тому пункті Єреміїбуло сказаноутворити або виконати певну справу на представлення того, що Бог вчинить тому лукавому класу, члени котрого виступають злобно проти тих, котрі представляють Бога. Той клас сотворіць буде злобно торжествувати над знищенням релігійних організацій, котрі іменуються представителями Бога, а також над накладанням всякого покарання проти справедливих християн, котрі представляють Бога в дусі і правді. Тепер на землі є певні організації, засновники яких погорджують всім і всіма людьми, котрі визнають ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа. Основоположники римокатолицької гієрархії зараховують комуністів до класу таких злосних противників. Тому, в строгій і злосній лукавості члени римокатолицької гієрархії ставлять свідків Єгови в класі з комуністами. В тій справі очевидно поповнюють вони помилку, тому, що свідки Єгови не мають жодної участі з комуністами, ані з жодною іншою організацією того світа. Комуністи не мають нічого спільного з свідками Єгови, але протилежно, багато комуністів виявляють проти них велику ненависть. Прикладом цього є слідуюче: Росія знищила в своїм

краю "зорганізовану релігію" або церковну релігійну організацію. Свідки Єгови ніколи не мали дозволу діяти свобідно і проповідувати Євангелію в тім краю Мільйони людей не розуміють або не оцінюють того, що свідки Єгови мають приказ, так як Еремія отримав приказ, нести свідоцтво Єгови і що не мають нічого спільного з котрою- будь особою або організацією, котра є проти Єгови і його царства під Христом. Є важливим завжди пам`ятати, що сатана чинить тепер остаточний опір і розпучливо старається доконати свій лукавий визов, котрий кинув Єгові, що спонукає всіх людей проклинати його в лице. Сатана поставив собі ціль, панувати над світом або його знищити, а побачивши, що Ісус Христос був посаджений на престолі через Бога Єгову, яко Цар світа, і тому панування сатани є відтепер обмежене, сатана розпучливо старається знищити цілий рід людський, для виконання свого заміру винаходжує плани до поставлення одного класу проти другого, і щоби знищити всіх людей. Свідки Єгови не мають боротьби з жодними одиницями або з котрим -будь класом одиниць. Їх боротьба є проти [redacted]ї релігії, котра спричиняє, щоби ім`я Бога Єгови і Його Царя було зневажене і котра зводить людей. Їх боротьба є показати лукавство сатани через піднесення правди Всемогучого Бога, щоби люди могли бачити дорогу до втечі. Ціль давання свідоцтва є також дати осторогу злочинцям, щоби не мали вимівки. Осторога до всіх, щоби ті, котрі є доброї волі, могли прийти до Божої організації і знайти притулок. Виявляється з св. Письма, що початок Армагедону буде слідуючим: перше знищення релігійних систем під назвою "християнство", а після того наступить знищення всіх частей організації сатани; лише перед тим, як зачнеться Армагедон, ім`я Єгови і його царство мусять бути проголошені, так як Єгова приказав.

[37] Сценічний або драматичний образ, при котрім діланні Єгова керував Еремією був створений типом на теперішній час і не для прихильників релігіоністів або управителів "християнської релігії", лише для того класу, котрий не є релігійним. Тому Еремія мав приказ зробити поворознї ярмо і післати його до поганських царів. "І пошли такі ж самі цареві Ідумейському, й цареві Моабійському, й цареві Аммонійському, й цареві Тирському, й цареві Сидонському через посли, що поприходили до Седекії, царя Юдейського, в Єрусалим",-- Ерем. 27:3.

[38] Незадовго ті, до котрих скеровано було післаництво, як Ідумеям і другим поганам, почули пророцтво Еремії про знищення міста і храму в Єрусалимі. Післанництво то було проголошено всенародно, а священники Єрусалиму постарались повідомити всіх про його важність, щоби попередження могло бути зроблене проти Еремії. Названі в тім пророцтві народи напевно мали своїх представителів в місті Єрусалим. Будучи тими, котрі злобно ненавиділи всякого, що призивали ім`я Всемогучого Бога, ті люди мали велику радість відносно знищення Єрусалиму і бажали бачити цілковите сповнення тої проповіді. Коли вже зачалася облога Єрусалиму, Бог повідомив свій замір наложити кару на Едомські і інші народи: "Так говорить Господь Бог : За те, що Едом жорстоко мстився на Юдиному домові і тим тяжко прогрішився, за те, так говорить Господь Бог: Простягну руку мою на Едом та й повигублюю в йому й людину й скотину, й зроблю з його пустку. Від Теману до Дедану поляжуть вони од меча,"- Езекиїла 25:12,13. "Того дня, коли ти виступив проти нього; того дня, коли чужинці відводили військо його в неволю, коли чужоплемінники ввіходили в ворота його й про Єрусалим метали жереб, був і ти одним ізміж них. Не годилося б тобі приглядатись з утаєною втіхою горю в день брата твого, в день переведення його в чужину; не належало б тобі радуватись у день погибелі синів Юдиних та розширювати рота в день біди їх не годилось би тобі вдиратись у ворота мого народу в день нужди його, та дивитись на його лихо в день погибелі його, або посягати за добром його лихої в нього години; Ані стояти на роздоріжжях, щоб убивати втікачів його, або зраджувати тих, що в день нещастя уціліли. Бо наближується день Господень на всі народи й що ти чинив, те й тобі станеться; відплата твоя впаде на голову тобі,"- Авдія 11-15. Відкриття того пророцтва показує, що Бог буде виконувати свій замір без отримання помочі від кого-будь і що сотворіння зможуть щось сповнити в тім ділі тільки за попереднім приказом або дозволом від Бога.

[39] Післанництво з осторогою було доставлене Едоміям і іншим народам: "Так говорить Господь Бог: За те, що Моаб та Сеїр мовляли: От дом Юдин- як і інші народи! За те я - починаючи від усіх пограничних міст, від краси землі, Бет- Ешимота, Баалмеона й Киріятаїму- відкрию Моабів бік народам зі всходу, й отдам його їм у посіданнє разом із Аммоніями, щоб не було між народами й споминки про Амоніїв. А над Моабом розведу суд, і зрозуміють, що я - Господь",- Езекиїла 25:8-11. Осторога є дана також Аммоніям: "Сину чоловічий! поверни лице проти Аммоніїв, і пророкуй проти них. І скажи Аммоніям: Почуйте слово Господа Бога! Так говорить Господь Бог: За те, що ти втішно казав "Ага"! як сьвятиню мою опоганено, й на Ізраїль-землю, як її спустошено, та на дом Юдин, як вони пійшли в неволю,-- за те я віддам тебе в посіданнє синам востоку, й заведуть вони у тебе вівчарні свої і розложать у тебе шатра свої, і їстимуть вони плоди твої, і питимуть молоко твоє. І зроблю Равву пристановищем верблюдам а синів Аммонійських пастухами овець, і зрозумієте, що я - Господь. Так бо говорить Господь Бог: За те, що плескав еси в долоні, й туповав ногами, й веселився зневажливо всім серцем над землею Ізраїльською,- за те я ось, простягну руку мою проти тебе й подам тебе на розбій народам, і викореню тебе зміж людей, і вигублю спроміж земель; зітру тебе, й зрозумієш, що я - Господь", Езекиїла 25:2-7.(див.також Еремії 49:1-6). Всі народи є включені до тої остороги (Езекиїла 26:2,3,21; 28:21-26). Пророцтва ті описують день пімсти нашого Бога, котра буде виконана в Армагедоні, тобто в його " дивовижнім ділі".

[40] Господь Ісус є присутний і день суду виконується над народами. Той суд почався найперше на релігійних народах, так як є написано: "І коли "праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де явиться?",- 1 Петра 4:18. Післанництво Еремії через пророчі символи було доручене урядовим представителям поганських народів, противникам Бога. Ті поганські представителі були в дипломатичнім спорідненні з Ізраїльтянами. Так само сьогодні, коли післанництво остороги є дане так званому християнству, отримують його також ті провідники, котрі не є релігійними. Воно йде до тих поганських народів, котрі мають договірне або дипломатичне споріднення з так званими "християнськими народами".